

rovněž vhodné vytvořit nabídku vzdělávání zaměřeného na různá stadia profesní kariéry vedoucích pracovníků školy, jako je např. aspirující lídr (učitelé s ambicemi), střední nebo zastupující lídr, lídr začátečník, zkušený lídr a lídr systému (Pont et al., 2008). Vedoucí pracovníci škol by měli být školeni v realizaci skutečného hodnocení učení a výuky, zpětné vazby a stanovování cílů ve svých školách, včetně hospitačních technik.

Učitelé by také měli mít možnost využívat mnoha příležitostí dalšího vzdělávání. Toto vzdělávání zahrnuje zlepšování dovedností pro formativní hodnocení včetně zapojování žáků do hodnocení, získávání dovednosti hodnotit podle cílů definovaných v rámcových vzdělávacích programech, včetně posílení spolupráce mezi učiteli zaměřené na sumativní hodnocení žáků a zlepšování dovednosti sbírat a analyzovat data pro vlastní zlepšování. Prioritou by mělo být vytváření dovedností prostřednictvím adekvátních opatření v počáteční přípravě učitelů a následném kariéřním růstu; tato opatření by měla být propojena s reformami v oblasti školství.

Další oblastí, na kterou je třeba se zaměřit, je vytvoření kapacity na úrovni systému, krajů a obcí k zajištění efektivního užití výsledků získaných hodnotícími aktivitami, včetně analytické kapacity v plánování vzdělávání a rozvoje vzdělávací politiky (viz kapitola 6). Je rovněž nezbytné investovat do přípravy odborníků na vývoj standardizovaných testů, včetně metod měření výsledků a vytváření testů. To by mělo jít ruku v ruce s rozvojem dovedností aktérů ve školství využívat data z výstupů vzdělávání žáků.

Zlepšit propojení mezi jednotlivými úrovněmi řízení a zajistit podporu z centra

Je třeba lépe definovat roli vlády, krajů a obcí při implementaci hodnotící politiky. Kromě regulačních opatření definujících zodpovědnosti každé z výše uvedených úrovní ve vzdělávání a kromě způsobů, jak jsou různé úřady propojeny, by mohlo být užitečné využít tři základních strategií ke zlepšení konzistence hodnotících aktivit: vytvořit nástroje a pokyny na národní úrovni, navázat spolupráci mezi zřizovateli škol, obzvláště partnerství mezi obcemi, a vytvořit mechanismy k rozpoznání a sdílení dobré praxe v celém vzdělávacím systému.

Aspekt, který je třeba posílit, je podpora hodnocení přicházející z centra. Oblastmi, ve kterých by mohlo být vedení z centra užitečné, jsou například: jasné pokyny pro klasifikaci a příklady různých výkonů žáků, kterých by učitelé mohli užívat ve svém hodnocení, hodnotící nástroje pro učitele, jež by mohly být užity při hodnocení žáků (např. banky testů), internetové platformy navrhuující strategie formativní výuky a učení, nástroje k sebehodnocení učitelů, nástroje pro vedení škol při hodnocení učitelů a nástroje a pokyny pro zřizovatele škol pro hodnocení vedoucích pracovníků škol.

Existuje také prostor pro zlepšení spolupráce v rámci systému. Kraje by měly podporovat partnerství mezi obcemi, obzvláště mezi nejmenšími obcemi, s cílem vytvořit kapacity v hodnocení. Další možností je podporovat vytváření kontaktních sítí (networking) mezi pracovníky centrálních, krajských a obecních úřadů, zodpovědných za kvalitu ve vzdělávání. To by mohlo probíhat např. prostřednictvím každoročních setkání příslušných pracovníků na různých úrovních. Národní a krajské úrovně by se měly také více podílet na podpoře vytváření sítí vztahů v obcích zapojených do projektů s cílem zajistit kvalitu a dosáhnout zlepšení. Rovněž je třeba posílit spojení mezi obcemi a krajskými úrovněmi při zajišťování kvality, například vznesením požadavku na obce, aby podávaly krajům zprávy o zajištění kvality v jimi zřizovaných školách.

Další strategie těží do značné míry z odbornosti založené na praktických zkušenostech a z mnoha příkladů inovační praxe, která se rozvinula na místní úrovni. Národní